

Förkortningar

Av fögderidirektören Nils Gottliebsson

Jag har skrivit om förkortningar en gång förr i Skattenytt. Men det finns anledning att återkomma till ämnet.

Låt mig börja med något som ligger mig nära, lokala skattemyndigheten. Jag har prövat tre olika modeller: LS, LskM och LSM. Sistnämnda förkortning tog jag efter CFU, som körde med den åtminstone ett tag. Nu ser jag att riksskattenämnden i anvisningarna till 1968 års taxering använder LSKM. Gärna det, men LSM har den fördelen, om man nu skall kalla det så, att det blir en bra pendang till KFM (= kronofogdemyndigheten).

Riksskattenämnden förkortar sitt eget namn till Rsn. Åtminstone på blanketterna. Annars är RN vanligt och också RSN. RÅ (= regeringsrättens årsbok, inte riksåklagaren) envisas med det grönköpingsmässiga RiksskNdn. Borde vi inte kunna ena oss om RSN. Den förkortningen blir av samma typ som RRV för riksrevisionsverket och RFV för riks försäkringsverket (där man dock ofta får se Rfv).

Länsstyrelsen förkortas i lagboken och i RÅ till LSt och det är kanske det vettigaste. Annars får man nog ofta se Lst och även LS. T. o. m. gamla KB spökar fortfarande. En trebokstavs förkortning med stora bokstäver, LST alltså, kan inte gärna ifrågakomma, eftersom ordet länsstyrelsen bara innehåller två led. – TN skall det vara för taxeringsnämnden (inte Tn), TO för ordföranden (inte To) och KO (inte Ko) för kronombudet. Taxeringsassistent bör bli TA eller möjligen TASS (utan att denne funktionär behöver förväxlas med

den ryska nyhetsbyrån). TI kvarstår som förkortning för taxeringsintendent även när fråga är om en förste taxeringsintendent. Nu har vi ju i Stockholm också fått en TD. Prövningsnämnden heter praktiskt taget alltid PN, kammarrätten KR och regeringsrätten RR. RÅ har dock Prövn :ndn (i referatavd.; i notisavd. PN), KammarR (i referatavd.; i notisavd. KR) och RegR (både i referatavd. och notisavd.). Men varför röra sig med annat än KR och RR? Det senare kan visserligen också vara förkortning för rådhusrätten, men förväxling torde vara utesluten. – Ser vi framåt i tiden, så har vi att utfinna lämpliga förkortningar för skatteverket och riksskattestyrelsen. För den förra myndigheten kan tänkas SV eller kanske (bättre) SkV och för den senare RSS eller kanske (bättre) RSkSt eller möjligen RSkS. Var så god och välj! Skattedirektören kan bli SD liksom FD nu betyder fögderidirektör. Men kanske får det lov att bli SkD.

Går vi så över till skattelagarna så är KL vedertaget som förkortning för kommunalskattelagen. Men jag tycker inte om den, eftersom den också är den vanliga (och enda möjliga) förkortningen för kommunallagen. Därför skriver jag KskL, men kunde vi inte som en kompromiss kunna tänka oss KSL? Förordningen om statlig inkomstskatt får man i kryptiskt skick se som SI och Si. Inte bra tycker jag, utan här är väl det naturliga FSI. Liksom FSF för förordningen om statlig förmögenhets-skatt. Förordningen om sjömansskatt är det lite svårare att komma till rätta med.

Visst kan man tänka sig FSS, men den förkortningen är inte så lätt att genomskåda. Möjligen bör man därför här välja FSjös eller kanske bara FSjö. Hur skall vi ha det med förordningen om allmän varuskatt då? FAV eller VSF (varuskatteförordningen)?

TF för taxeringsförordningen är givet (utan hänsyn till att TF också kan betyda tryckfrihetsförordningen, som dock i regel förkortas TFO). TK för taxeringskungörelsen är lika självklart, fast här får man nog ofta se TaxK. Annat än UF för uppborädsförordningen och UK för uppborädskungörelsen bör inte komma i fråga.

Längderna har också något oenhetliga förkortningar. Utan att här redogöra för varianterna förordar jag ML för mantalslängden, FL för fastighetslängden och IL för inkomstlängden. Förmögenhetslängden kan tyvärr inte få en tvåbokstavsförkortning, eftersom FL är vikt för fastighetslängden. Det får bli antingen FöL (ev. FÖL) eller FörmL (ev. FÖRML). Jag föredrar nog FörmL. För debiteringslängden DL, om sammanhanget tillåter det, eljest DebL.

Skatterna slutligen. Kis och Stis har väl

vunnit burskap. Gäller detsamma om Fös? Och om Vas? Den sistnämnda heter ju i allmänt tal oms och den nya mervärdesskatten är redan (efter danskt föredöme?) döpt till moms. Vilket jag tycker är en fånighet. Låt förkortningen i stället bli mesk (Mesk när vi skattegubbar använder förkortningen).

Så ett påpekande i detta sammanhang. När det i en författning hänvisas till en annan författning, så är det lite hittan och dittan med hur denna andra författning angives. I TK talar man om TF kort och gott som "taxeringsförordningen". Men i UK är man högtidlig och kallar UF "uppborädsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)", vilket är desto tossigare som UF i sin helhet nytryckts i SFS 1967/625. FBK = folkbokföringskungörelsen) är lika utförlig beträffande FBF (= folkbokföringsförordningen). I UF återigen talar man glatt om "kommunalskattelagen", "förordningen om statlig inkomstskatt", "lagen om allmän försäkring" o. s. v. Givetvis bör det vara så som i det sista exemplet, när ingen tvekan kan råda om vilken författning som åsyftas.